

[Elisabeth Arnold]

Til de enkelte forslag vil jeg sige, at den folkelige forståelse for opsparing er ringe, men lovforslag nr. L 153, der handler om gevinstopsparing, kombinerer jo den folkelige afsky for opsparing med den store kærlighed til lotteri, og det er gjort på den måde, at man nok får trukket nogle flere sparere frem ved at kunne lokke med nogle gevinster, så det er sikkert en ganske udmærket idé.

Hvad angår ungdomsopsparingen, er det i hvert fald en fordel, at den er så tidsbegrænset, at man kan sige, der ikke er nogen større risiko ved at spare op, så den langtidseffekt, som visse ældre sparere har opdaget, får man i hvert fald ikke ved ungdomsopsparingen.

Til sidst vil jeg stille et spørgsmål om iværksætteropsparingen. Jeg har læst lovforslagets tekst meget nøje, men har ikke kunnet finde noget sted, hvor der står, om der er en begrænsning på, hvor længe man kan lade det opsparede stå i sit pengeinstitut. Der står, at man skal bruge pengene til etablering efter maksimalt 10 år, men hvis man nu ikke har mulighed for at etablere sig efter maksimalt 10 år, kan man så lade pengene blive stående på kontoen og stadig væk indkassere dels renter, dels præmien? Jeg kan ikke finde oplysning om det i lovforslagets tekst, men vil meget gerne have en opklaring af det nu, hvis det kan lade sig gøre, ellers i hvert fald under udvalgsarbejdet.

Men Det Radikale Venstre støtter som sagt forslagene; det er nyttige forslag, som dog ikke ændrer opsparingsmønsteret i Danmark fundamentalt.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg tror, fru Elisabeth Arnold har fat i nogle rigtige pointer. Jeg tror nemlig heller ikke på, at man kan øge den private opsparing i Danmark særlig meget ved præmieordninger og sådan noget. Det er jo også det, der får os til at vende tommelfingeren nedad for to af de foreliggende forslag. Vi tror ikke på det.

Men i min ordførertale pegede jeg på to eksempler på, at man alligevel kan gøre noget, selv om man har et godt socialt sikkerhedsnet, som jeg går ud fra vi er enige om at bevare.

Man kan således mindske præmieringen for gældsætning – det er helt centralt. Der sker jo en kolossal præmiering af gældsætning i øjeblikket. Det er virkelig milliardbeløb, der træk-

kes fra på selvangivelserne i form af renter, og noget af det er jo simpelt hen bare forbrugslån. Ved at lave en veltilrettelagt plan for at få afviklet eller i hvert fald få nedtrappet denne rentefradragsret får man en meget stor effekt på opsparingen i samfundet.

Jeg lægger vægt på at sige, at det skal være veltilrettelagt, det skal være planlagt, for der er jo store interesser involveret. Vi går ikke ind for nogle hovsaløsninger, der pludselig medfører en masse tvangsauktioner. Vi ønsker f.eks. at friholde gammel realkredit, når vi laver ændringerne.

Men hvis Folketingets partier kunne sætte sig sammen og lave en aftale om noget, der skulle virke 10–15 år ud i fremtiden, kunne man få en god løsning på disse problemer, og det synes jeg ville være på tide. Hidtil er det jo stranded på, at man har haft nogle panikforhandlinger i sidste øjeblik, og så er det altid gået galt og er ikke blevet til noget.

Vi burde sætte os sammen og tænke langsigtet og måske aftale noget, som først overhovedet træder i kraft om et år eller to; det ville da være en nyskabelse at prøve at lave langsigtede løsninger i Folketinget.

Det andet var en direkte forbrugsskat. Det er også en måde, hvorpå man kan præmiere dem, der sparer op, for sparer man op i stedet for at bruge pengene, kan man undgå en skat, og er der noget, danskerne kan lide, så er det vel at undgå en skat.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal blot kvittere til hr. Jes Lunde og sige, at det ikke skal skorte på velvilje og gode hensigter fra Det Radikale Venstres side. Vi har måske haft nogle dårlige erfaringer i det forløbne år med at sætte sig sammen, i hvert fald i forbindelse med nogle meget store og forkromede planer, som det også har været nævnt tidligere heroppefra i dag. Det kunne være, at man skulle begynde fra en anden led og tage fat i nogle emneområder og lade være med at ordne hele verdenssituationen på én gang. Men selvfølgelig fra radikal side: fuld samarbejdsvilje tilsliges.

Bente Juncker (CD):

Igennem de sidste otte år har de borgerlige regeringer, vi har haft, peget på, at nu skulle der